

LBRIS

We know
books

UKETSU

DESENE

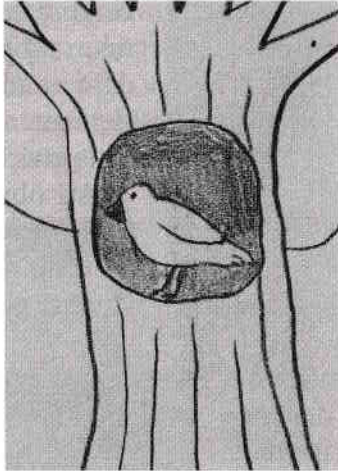
CIUDATE

Traducere din limba japoneză și note
IOLANDA PRODAN

LITERA
București

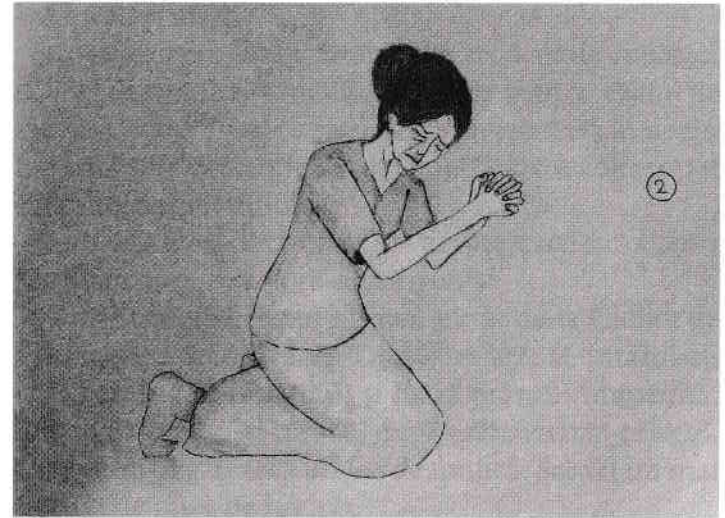
CUPRINS

Capitolul 1. Bătrână rugându-se.....	11
Capitolul 2. Un desen mâzgălit.....	57
Capitolul 3. Ultimul desen al profesorului de artă	111
Capitolul 4. O pasăre apărută de un copac	187

mine“, „Vreau să-i duc într-un loc unde să se simtă în siguranță“ – asta ne arată pasărea din trunchiul copacului. Cu alte cuvinte, într-un colț al sufletului ei agresiv și distant, se ascunde o fărâmă de blândețe. Dacă îi dăm unei astfel de paciente șansa de a interacționa cu animalele și copiii, vom putea să-i dezvoltăm compasiunea și să-i împlânzim pornirile agresive. Acesta a fost profilul psihologic pe care l-am făcut atunci. Nici azi nu mă îndoiesc de analiza făcută și diagnosticul pe care i l-am pus atunci. Din câte știu, Ako-chan e acum o mamă fericită și împlinită.

CAPITOLUL 1 BĂTRÂNĂ RUGÂNDU-SE

Sasaki Shūhei, 19 mai 2014

Era miezul nopții, însă la fereastra unui apartament vechi, dintr-un cartier muncitoresc din Tōkyō, lumina era încă aprinsă.

Locatarul era Sasaki Shūhei, un student de douăzeci și unu de ani. Ar fi trebuit să învețe pentru examene sau să-și scrie CV-ul ca să-și caute un job, însă în noaptea asta, spre deosebire de alte nopți, privea concentrat ecranul computerului.

- Aha... Deci asta e blogul despre care mi-a spus Kurihara..., se auzi vorbind singur.

Kurihara era colegul lui mai tânăr de la Clubul de Fenomene Paranormale. După-amiază, se întâlnește cu el la cantina universității și luază prânzul împreună. Îi făcu plăcere să-și revadă, după atâta vreme, colegul. Ocupat să-și găsească un loc de muncă, Sasaki nu mai trecuse de mult pe la club.

Vorbiră despre ce mai făcuseră în ultima vreme, despre o ieșire cu colegii de club, și ajunseră, cum era de așteptat, și la pasiunea lor comună, fenomenele paranormale.

- Ia zi, Sasaki, ce informații ai mai strâns de când nu ne-am văzut? îl întrebă Kurihara, făcând o grimasă ciudată.

În limbajul membrilor clubului lor, „a strânge informații” însemna tot ce urmăreau și citeau în legătură cu paranormalul.

- Nimic. N-am timp. N-am mai citit nici o carte, n-am mai văzut nici un film.

- Păi, atunci îți dau eu un pont bun. Zilele astea am descoperit un blog ciudat.

- Un blog? Despre ce?

- Îți spune *Nanashino Ren - Jurnalul inimii*. La prima vedere, pare un blog obișnuit, dar e ceva ciudat la el. Sunt o mulțime de chestii bizare. Aruncă o privire. Îți garantez că o să ți se facă pielea de găină.

- Bine...

Sasaki îl știa ca pe un tip relaxat, cu capul pe umeri. Stătea mai retras și avea obiceiul să spună mereu: „Nu mă amestec”. De data asta vorbea entuziasmat, cu o mină serioasă. Sasaki știa că nu-l putea ignora.

* * *

Era miezul nopții. În cameră se auzea doar ticăitul ceasului. Crispăt, Sasaki înghiți în sec și deschise blogul despre care îi povestise Kurihara.

Imaginea de pe ecran nu îl sperie, ci mai curând îl făcu să se simtă nostalgic. Mai demult, internetul era plin de astfel de bloguri. Blog... un fel de website în care oricine poate posta cu ușurință texte și fotografii. Fiecare poate scrie orice îi trece prin minte. Unii țineau bloguri cu jurnale zilnice, alții scriau despre hobbyuri, alții îi criticau pe politicieni. Era atâta libertate, încât, într-o vreme, existau bloguri „scrise” de pisici sau spa-tule de lemn, precum cele cu care se amestecă orezul

fiert. În ultimii ani însă, nebunia cu blogurile se stinse, și erau din ce în ce mai puține.

Doar citind titlul, îți dădeai seama că blogul e scris de un anume Ren. Nanashino părea să fie numele de familie, dar, cel mai probabil, era un pseudonim. De fapt, scrisese cu alte ideograme cuvântul „anonim”. Cu alte cuvinte, din *Nanashi no gonbee*¹ făcuse *Nanashino Ren*. Iar *Jurnalul inimii...* părea să însemne că numitul Ren a scris pe blog tot ce avea pe suflet.

Imediat sub titlul blogului urmau postările, în ordine inversă, de la cele mai recente la cele mai vechi.

Ultima postare era datată 28 noiembrie 2012. Asta însemna că a fost scrisă în urmă cu un an și jumătate. De atunci, blogul nu mai fusese actualizat.

¹ Literal, „țăran fără nume”, „un neica nimeni”. *Nanashi* înseamnă „anonim”.

Iată postarea:

„Către persoana pe care o iubesc cel mai mult“

28.11.2012

De azi, nu voi mai actualiza blogul.

Fiindcă am deslușit, în sfârșit, secretul celor trei desene.

Nu pot înțelege prin ce suferință ai trecut.

Dar nu pot înțelege nici cât de grav a fost păcatul pe care l-ai comis, oricare ar fi fost acela.

Nu te pot ierta. Dar chiar și așa, te voi iubi mereu.

Ren

Sasaki citi de mai multe ori postarea scurtă, dar tulburătoare. Și cu cât o recitea, cu atât misterul se adâncea.

Nu pricepea deloc ce ar fi putut să însemne „Către persoana pe care o iubesc cel mai mult“, „secretul celor trei desene“ și „păcatul pe care l-ai comis“.

Încercând să dezlege misterul, Sasaki începu să citească postări mai vechi. Și accesă prima postare, din 13 octombrie 2008.

„Încântat de cunoștință“

13.10.2008

Am hotărât ca de azi să țin un blog. Dar să încep cu prezentările. Mă numesc Nanashino Ren.

Am vrut să postez o poză cu mine, dar după ce mi s-a spus că e periculos să postezi

informații personale pe internet, am postat un portret al meu în creion.

De fapt, e un desen făcut de soția mea.

Pe acest blog, am să-i spun Yuki-chan. E cu șase ani mai mare decât mine.

Când i-am spus că vreau să încep să țin un blog pe internet și am rugat-o să-mi facă un portret, în nici cinci minute l-a făcut. Bine, nici nu mă așteptam la altceva din partea unei foste ilustratoare profesioniste. E super talentată!

Și totuși, nu cumva m-a desenat prea chipeș?

Acestea fiind zise, am de gând să țin un fel de jurnal, în care să scriu ce simt.

Voi actualiza blogul în fiecare zi. Dacă o să vă placă, vă rog să-l citiți.

Ren

„Aniversare“

15.10.2008

Salutare, sunt Ren.

V-am spus că am să scriu în fiecare zi, însă ieri am fost obosit, așa că am mers la culcare fără să scriu nimic. Scuze. Dar de azi am să fiu mai conștiincios.

Azi e 15 octombrie. E o zi foarte importantă.

Eu și Yuki-chan împlinim un an de căsătorie.

Am cumpărat un tort ca să sărbătorim. A fost cam scump, dar super bun.

Atât de bun a fost, încât am mâncat două felii. Yuki-chan a ridicat glasul la mine: „Mănânci prea mult! O să te îngrași“. (oftez)

Au mai rămas patru felii, pe care le-am pus în frigider, ca să le mâncăm mâine. Ah, abia aștept!

Ren

Erau câte patru sau cinci postări pe săptămână. Majoritatea erau banale, de genul: „Am mâncat cutare“, „Am fost în excursie în cutare loc“. Sasaki nu găsi nimic care să aibă legătură cu ultima postare despre „păcat“ și „suferință“.

Și totuși, în viața cuplului apăruse o schimbare.

„Anunț“

25.12.2008

Salutare, sunt Ren!

Yuki-chan s-a simțit rău de dimineață, așa că a mers la spital.

Medicul i-a spus că e însărcinată!

Când mi-a dat vestea, am început să țopăi de bucurie!

E cel mai frumos cadou de Crăciun pe care l-am primit vreodată!

Reiau anunțul: eu și Yuki-chan vom fi mami și tati!

Ren

Din ziua aceea, postările au fost doar despre copil. Texte pline de emoție, despre copilul pe care îl așteptau și grijile pe care și le făcea Ren pentru sănătatea lui Yuki-chan.

„Grețurile matinale sunt groaznice“

03.01.2009

Azi-dimineață, Yuki-chan a avut din nou niște grețuri oribile. Abia dacă s-a atins de mâncarea de Anul Nou.

Tot ce pot face pentru ea este să o frec ușor pe spate. Mă simt neputincios.

Auzisem mai de mult că atunci când au grețuri, gravidelor le e poftă de ceva acru, dar cred că depinde de organism.

Yuki-chan mi-a spus că dacă mănâncă iaurt, nu îi este greață. Prin urmare, avem o grămadă de iaurt în frigider. Trebuie să plec să mai cumpăr câteva cutii!

Ren

„Începe să se vadă burtica“

08.02.2009

Azi a intrat în a treisprezecea săptămână de sarcină.

Grețurile încă nu i-au trecut.

Și azi am cumpărat o mulțime de cutii de iaurt. A încercat mai multe feluri, și se pare că cel mai bine îi priște cel cu aloe vera.

Și mai am o veste: a început să-i crească burtica.

Am senzația că îmi văd copilașul crescând. Sunt atât de fericit!

Ren

„Au înflorit cireșii“

16.03.2009

Yuki-chan se simte mai bine. După mult timp, azi am ieșit împreună afară.

Am mers până în parcul din cartier. Cireșii nu sunt încă în plină floare, dar sunt superbi.

Ne-am așezat pe o bancă și am vorbit despre bebeluș.

Ce o să-l învățăm? Care o să fie primul desen animat pe care o să-l vadă? Poate că e prea devreme să ne gândim la așa ceva, dar e minunat să ne imaginăm viața copilului nostru.

Vrem să ne gândim și la ce nume să-i punem, dar mai amânăm puțin, căci deocamdată nu știm dacă e băiețel sau fetiță.

Dacă va fi fetiță, am căzut de acord că Sakura ar fi un nume grozav.

Ren

Viața cuplului părea să fie o fericire fără de sfârșit. Dar în mai, când Yuki-chan a trecut de jumăta-tea perioadei de sarcină, pe cerul lor senin au apărut nori negri.

„Ecografie“

18.05.2009

Azi am avut zi liberă de la serviciu, și am mers împreună la un control prenatal.

Prima întâlnire cu copilul nostru la ecografie a fost atât de emoționantă!

Doar că, din câte se pare, e în poziție pelviană.

Am început să mă neliniștesc, căci am auzit că feteșii poziționați cu picioarele înainte pot complica nașterea, însă copilul nostru e încă mic, în perioada în care se mișcă mult în pântecul mamei, așa că am răsuflat ușurat când medicul ne-a spus că probabil se va întoarce singur în poziția normală de naștere. Slavă cerului!

Dar am mai avut un șoc.

Întrucât copilul e cu capul în partea de sus a uterului, sexul e în spatele osului pelvian al lui Yuki-chan, așa că deocamdată nu știm dacă e băiețel sau fetiță.

Se pare că va trebui să-i alegem numele fără să știm ce va fi!

Ren

Copil în poziție pelviană... Așa se numește poziția în care fetusul e cu capul în sus și picioarele în jos,

invers decât poziția normală de naștere. Avea să fie o problemă serioasă pentru cuplu.

„Împreună suntem puternici!“

20.07.2009

Un nou control.

Copilul e încă în poziție pelviană.

În această etapă a sarcinii, se întâmplă foarte rar ca fetusul să se răsucescă singur în poziție normală. Se pare că va trebui să-l ajutăm chiar noi.

Medicul ne-a arătat cum să corectăm poziția fetusului. Yuki-chan va repeta mișcările în fiecare zi.

Am să-i fiu alături și am să o ajut cu tot ce-mi stă în putință!

Împreună suntem puternici!

Ren

„A început canicula!“

17.08.2009

Azi am fost iar la control.

A trecut o lună de când facem amândoi exerciții ca să îndreptăm poziția copilului, însă nu reușim, e tot cu picioarele înainte.

Yuki-chan e în stare de șoc.

Dar s-a mai liniștit puțin după ce ni s-a spus că și copiii în poziție pelviană se nasc cu bine, dacă se fac pregătirile necesare. Contăm pe ajutorul unei moașe cu experiență.

Prin urmare, va trebui să așteptăm să se nască și abia atunci vom ști dacă e băiețel sau fetiță. (LOL)

La întoarcere, am intrat într-o patiserie și am băut un suc.

Yuki-chan a băut trei pahare. E foarte cald afară, nici nu e de mirare că îi este mereu sete.

Nu-i ușor să bea pentru doi, căci și copilul trebuie să fie bine hidratat.

Ren

Pe 3 septembrie, cu puțin timp înainte să nască, Yuki-chan începu să se comporte ciudat.

„Depresie prenatală“

03.09.2009

Azi, Yuki-chan a izbucnit brusc în plâns.

Am întrebat-o ce se întâmplă, dar nu mi-a răspuns.

Sunt confuz...

Să fie vorba de o depresie prenatală?

Am masat-o ușor pe spate până s-a calmat. E tot ce am putut face pentru ea.

Mai e puțin până va naște, și cu siguranță că își face griji.

Ar trebui să fiu un soț pe care să se poată bizui cu adevărat...

Ren

„Desen cu bebelușul nostru“

04.09.2009

Spre deosebire de ieri, Yuki-chan se simte azi în formă.

Și în sfârșit, după atâta timp, a făcut un desen!

E adorabil!

Mi-a spus că a încercat să-și imagineze cum va arăta bebelușul nostru.

Când am întrebat-o de ce e îmbrăcat în costum de Moș Crăciun, mi-a răspuns: „Fiindcă a fost cadoul nostru de Crăciun“.

La început, nu am înțeles ce a vrut să spună, apoi însă am înțeles.

Anul trecut, de Crăciun, am primit vestea că e însărcinată.

De atunci au trecut nouă luni!

Mi se pare că timpul a zburat prea repede, dar, în același timp, parcă a durat o veșnicie...

Ren

„Imagine din viitor“

05.09.2009

Vreau să vă prezint și azi ce a mai desenat Yuki-chan. E un fel de continuare a desenului de ieri.

În desen e tot copilul nostru, dar puțin mai mare.

L-a intitulat Imagine din viitor.

L-a desenat așa încât să pară și fată, și băiat – de vreme ce copilul e și acum cu picioarele înaintea în pântecul ei, nu știm ce sex are.

Nici nu mă așteptam la altceva de la o fostă ilustratoare profesionistă. O idee originală, la care un om obișnuit nu s-ar gândi niciodată.